

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....
Cím: *Osztják az ingyenkenyeret*

Forrás: *Világ*

3p.

(Hely)

1922. T. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy
381.631

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Köz. ny. 1922. V. 2.

Osztják az ingyenkenyeret . . .

(A Világ tudósítójától.) A roskadozó újpesti villamos nyikorogva rohan a köregeteg közt. Csupa szegény ember szorong a kocszi gyomrában. Nagy, vörös téglaház mellett dübörög el a tágas jármű. Egy katonasapkás öreg — durva zsákkötő a derekán — meglöki az asszonyt. A téglaházra mutat göröngyszínű ujjával, lopva összesugnak. Az asszony azt mondja:

— Nem igaz a! Rosszul láttad!

A férfi:

— De biz láttam. Jó az én szemem. Alkonyatkor is meglátom a toronyórát. Siessünk. Mozogj már. Szálljunk le.

Az asszony megfogja az ura karját és marasztalja. Erősködik, hogy álmódott, *nem az volt* oda írva, lejár a villamosjegy, ugyan kinek jut az olyasmi eszébe, nincsenek ma már jószívű emberek, mindenki örül, ha maga jóllakhat, nem hogy még másnak adjon . . . A megállónál az öreg munkás derékonkapja az asszonyt és úgy lependeríti a villamosról, hogy majd elpottyan a sáros havon. Az asszony bosszusan molyog:

— *Nem kapunk ott semmit.* Otthon a gyerekek várnak. Éhesek. Főzni kellene nekik.

A szegény emberpár fürge lépésekkel iramodik a vörös téglaház felé. A férfi már messziről mutogat:

— Látod hát azt a barna táblát? Oda bá-mészködj! Az én szemem nem csal . . .

Szöke kenyérhegy

Az asszony lassan, cammog, kendőjét igazgatja és sunyin hallgat. Kíváncsian megyek mögöttük. Tudom, hogy a férfinek van igaza. Az emberpár a kis ajtó elé érkezik. A munkás köp egyet, nagyot káromkodik és rángatja az asszonyt.

— Oda nézz! Látod? *Ingyenkenyér-osztás a szegények részére.* Ez van oda írva. Talán már el-

felejtettél olvasni? Mamlasz.

Ezzel mohón, éhes, villogó szemekkel berontanak az üvegajtón, majd karjába buknak egy Ferenc József-kabátos, szemüveges öreg urnak, aki jóságos mosolygással karonfogja és szépen betesékeli őket a kapualjba, hogy álljanak be ott a sorba, annak rendje-módja szerint. A két ember tekintete, amint a kis ajtó felé indulnak, *étvágyasan tapad a hosszú asztalon hegybe halmozott kenyérrengetőre.* Olyan parázsosan szökere sültk ezek a kenyerek! Ropogós héjukon, omlós, puha béliükben ott él egész embertenger szomorú sorsa, tragédiája, szorongó vágya . . .

A kapualjban kettesével sorakoznak a szegények, akik az ingyenkenyér kiosztására várnak. Az Ingyen Kenyér vezetői nem vertek hajrázó, dobbal pergő reklámot jótékonyáguknak. Nem döntették mellüket és nem kiabálták bele az utcák lármájába ordító plakátokkal a szegények éhezését, amelyen most *ők* akarnak enyhíteni. Nem követelték maguknak emberszeretetről kiállított dícséretnyugtákat, nem kéregettek dúszóhalmozással jótékony adományokat. *Csendes szavuk utat talált az igaz emberszeretők szívéhez és néhány nap alatt adományokból összerakódott az a tőke, amellyel a két évvel ezelőtt kilakoltatott Ingyen Kenyér-Egylet újból megkezdhetette éhségcsillapító működését.*

Az új helyiség szűkebb, mint a régi volt a Podmaniczky-utcában, de *elég tágas arra, hogy a kenyérrel megrakott hosszú asztal elférjen benne.* Csak *egy* lámpája van: ernyőtlen, csupasz dróton lógó villanykörte, de *ég,* bevilágítja a kis szobát, ráragyog az éhségekkel felszántott szomorú arcokra. *Ég és ide nem hatolnak be dicsőségmámoros vitérek, nem szakítják el a villanyvezetéket és nem borítanak kedvük szerint fekete éjszakát az éhező, görnyedten tipegő, rongyos szegények sapadt seregére . . .*

Árvák, munkanélküliek, rokkantak . . .

Két rendőr vigyáz a rendre, pedig erre alig van szükség. Ezek az emberek rég megszokták már a nyugodalmas sorbaállást. Feketebajuszos férfi áll a kenyérrel megrakott asztal előtt. Valaki kiszól a kis ajtón a kapualjba, hogy *megindulhat a menet.*

Az első pár *két kis gyerek.* Fonnyadt az arcuk, rongyos ruhájukban didereg kis testük. Meghatódottan néznek a kenyérhegyre és a szelidarcu bácsira, aki mind a két kezében egy-egy félkenyert tart. A feketebajuszos megkérdezi tőlük:

— Hova valók vagytok, gyerekek?

A két gyerek vihog, ijedt hangon felel:

— Idevalósiak vagyunk a Sziget utcán.

— ~~Testvérek vagytok!~~

A két gyerek nem mer felelni. Félnek, hogy ha megmondják az igazat, *csak egy darabot* kapnak. A feketebajuszos biztatja őket:

— Na, ugy-e testvérek vagytok? . . . Itt van.

A két gyerek ábitatos „kezítségkolom”-ot motyog. Felragyogó arccal, a kenyeret jól eldugva, mintha féltének, kiszaladnak a szobából.

És jönnek egymásután. A feketebajuszos kérdései csak arra valók, hogy az éhezők foglalkozásáról képet alkothasson magának. Valaki a munkanélkülyvel akarja igazolni, hogy munkanélküli.

— Tegye el. *Nem kell igazolvány. Mindent el hiszünk.*

Egy anya érkezik négy gyerekével. Boldogarsiet el az *öt nagy adag kenyérrel.* Félóra alatt *vagy ezer ember vonul el a kenyeres asztal előtt:* árvák, munkanélküliek, özvegyek, rokkantak, nyomortanyák penészei. Mindnyájan a közelben laknak. A felírásra tévedtek be ide.

Félnegykor megérkezik az ingyenkenyér-kiosztásra *Pedlow kapitány* és megilletődve nézi végig a felvidult sereg távozását. Négy órakor már

esutenek és az erre a munkára jelentkezőket zakképzett kertészekké fogják kitanítani. Legújabbán könyvtár berendezése is folyamatban van. Az internáltak lelki ellátásáról is gondoskodás örtént; a meglevő római katolikus templomon kívül a többi felekezet részére is imahelyiséget rendeznek be.

A Népszavában megjelent cikksorozat téves, mondhatni, tendenciózus beállításban közli a konkrét eseteket és az állítólagos panaszokat. Ezek tekintetében a vizsgálóbizottság a következőket állapította meg:

A zalaegerszegi táborba küldött felülvizsgálóbizottság kiküldése óta (1921 szeptember 1.) 403 internáltat bocsátottak ki a táborból. Ebből az amnesztiarendelet kibocsátása óta 120 internáltat bocsátottak szabadon, a további szabadlábrahelyezések folyamatban vannak. Az internáltak között vannak gyermekek, de ezek nem a politikai okokból internált belföldiek, hanem a kiutasított külföldi honosok családtagjai.

A fegyverhasználat jogos volt

A Szvorák András, Schwartz Jenő, Dinó József, Bruder Meleg Erzsébet, Ábrahám Mór és Klein Jenő elhalálzásának okára és körülményeire vonatkozó közlemények nem felelnek meg... Ezek halálát nem a tendenciózusan